

บทที่ 3

วิธีการ: นินภารวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาการคูณและสุขภาพคนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้คำนึงถึงการค้นนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2528 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร จำนวนห้องเรียน 35,377 ห้อง เป็นนักเรียนชาย 17,658 คน และนักเรียนหญิง 17,719 คน จากโรงเรียน มัธยมศึกษาแบบสหศึกษาที่เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเปิดสอนห้องมัธยมศึกษาตอนต้นและ มัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวนห้องเรียน 72 โรงเรียน ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่าง นักเรียนจากประชากรคั่งกล่าวมาเป็นจำนวน 380 คน ซึ่งจำนวนตัวอย่างประชากรเป็นค่าที่ได้ จากตารางการสุ่มตัวอย่าง (Morgan and Krejcie 1970: 607) โดยมีขั้นตอนการสุ่ม ตัวอย่างดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครโดยวิธีสุ่ม ตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่ม ตัวอย่างในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ซึ่งมีจำนวนนักเรียนประมาณ 38 คน โดยแยกเป็นเพศชายและเพศหญิงอย่างละเท่า ๆ กัน ในที่สุดได้ตัวอย่างประชากร จำนวน 380 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 190 คน และนักเรียนหญิง 190 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (questionnaire) ที่สร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมการก่อนการสร้างแบบสอบถาม

1.1 ศึกษาเนื้อหาวิชาสุขศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคที่ ๑
2521 จากหลักสูตร หนังสือเรียน คู่มือการสอน และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาคู่มือวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาวิชาสารสนเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพของเด็กวัยรุ่นตอนต้น จากหนังสือ
วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4 ศึกษาโครงการสุขภาพในโรงเรียน และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ลูกเล่น
เนครโนรี่ ฯลฯ

1.5 ศึกษาข้อมูลและน้ำหนักงานสุขภาพของเด็กวัยรุ่น จากหนังสือและเอกสาร
ต่าง ๆ

2. การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่ง
เป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ช่องลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ
เลือกตอบ (check list)

ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับความรู้และสุขภาพคนเรา ช่องลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปริมาณ
(rating scale) โดยเน้นกิจกรรมของสุขปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพส่วนบุคคลซึ่งจะเกี่ยวโยงถึง
เนื้อหา 12 เรื่อง ความหลักสูตรขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่สุขภาพส่วนบุคคล โภชนาการ
ส้วสิดภาพ การปฐมพยาบาล โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ การสุขาภิบาล บริการสาธารณสุข
สุขภาพจิต ลิ่งเสพติดในไทย ความรู้เรื่องเพศ และสุขภาพผู้บริโภค รวมทั้งหมด 70 ข้อ
แบ่งเป็นข้อที่ควรปฏิบัติ 57 ข้อ (ดังในตารางที่ 3) และข้อที่ไม่ควรปฏิบัติ 13 ข้อ
(ดังในตารางที่ 4)

3. การตรวจสอบเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางสุขศึกษา จำนวน 9 ท่าน
ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และขอคำแนะนำที่จะ

ปรับปรุงเครื่องมือนี้ให้ถูกต้องและเหมาะสม หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิชาชีวกรรมสาธิต จำนวน 45 คน ซึ่งไม่ใช่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาถูกต้องและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามใหม่ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีโคเอนต์เชียล แอลfa (Coefficient Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.78 ที่ระดับความมั่นยืนสำคัญ .01

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ผู้วิจัยนำหนังสือจากนักพัฒนาศิลป์ เสนอขออุดมคุณสำหรับนักศึกษา เพื่อขอร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 10 แห่ง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- นำแบบสอบถามไปมอบให้โรงเรียนค่ายตนเอง โดยการประสานงานกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนในการเก็บข้อมูล และนัดหมายวัน เวลา ที่จะไปรับแบบสอบถามคืน การเก็บข้อมูลครั้งนี้เริ่มตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2529 ถึง วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2529

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

- นำแบบสอบถามส่วนที่ 1 เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจง ความลึกของคำตอบ คือเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอบนฐานการทางและความเรียง
- นำแบบสอบถามส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นการคูณสุขภาพคนเองของนักเรียนมาแจกแจง ความลึกของคำตอบแต่ละขอ แล้วหาค่าเฉลี่ย โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

คะแนนของขอที่ควรปฏิบัติ

ทำเป็นประจำ	มีค่า	4	คะแนน
ทำอยครั้ง	มีค่า	3	คะแนน
ทำนาน ๆ ครั้ง	มีค่า	2	คะแนน
ไม่เคยทำเลย	มีค่า	1	คะแนน

เมื่อไก่กาเฉลี่ยคะแนนของขอที่การปฏิบัติแล้ว นำมาเทียบันดับการคูณสุขภาพ
ตนเอง โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.00	หมายถึง	คูณสุขภาพคนเองค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	คูณสุขภาพคนเองค่อนข้างปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	คูณสุขภาพคนเองพอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	คูณสุขภาพคนเองไม่ค่อนข้างมาก

คะแนนของขอที่ไม่ในการปฏิบัติ

ทำเป็นประจำ	มีค่า	1	คะแนน
ทำบ่อยครั้ง	มีค่า	2	คะแนน
ทำนาน ๆ ครั้ง	มีค่า	3	คะแนน
ไม่เคยทำเลย	มีค่า	4	คะแนน

เมื่อไก่กาเฉลี่ยคะแนนของขอที่ไม่ในการปฏิบัติแล้ว นำมาเทียบันดับการคูณสุขภาพ
ตนเอง โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.00	หมายถึง	คูณสุขภาพคนเองค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	คูณสุขภาพคนเองค่อนข้างปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	คูณสุขภาพคนเองพอใช้
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	คูณสุขภาพคนเองไม่ค่อนข้างมาก

3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. เปรียบเทียบการคูณสุขภาพคนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่าง
เพศชายและเพศหญิง โดยใช้ค่าที่ ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำการประเมินผลการคำนวณจากคอมพิวเตอร์
ซึ่งใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เอสพีเอสเอสเอกซ์ (SPSSX - Statistical
Package for the Social Sciences X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย